

## Arrest

**nr. 38 187 van 4 februari 2010  
in de zaak RvV X / II**

**In zake: X**

**Gekozen woonplaats: X**

**tegen:**

**De stad Aalst, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn op 26 november 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Aalst van 4 november 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die loco advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij en van bestuurssecretaris X, die verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak**

Verzoeker verklaart te zijn geboren te B. op (...) 1982 en van Macedonische nationaliteit te zijn.

Op 5 juni 2009 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de unie, op grond van zijn duurzame relatie met zijn partner van Belgische nationaliteit.

Op 4 november 2009 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Aalst de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, die hem dezelfde dag ter kennis wordt gebracht. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“(…) Reden van de beslissing :*

- *Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij / zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie. Overeenkomstig artikel 51, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beschikt betrokkene over een bijkomende maand, namelijk tot (datum) om alsnog de vereiste documenten over te maken.*
- *Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie:*
- *Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij / zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie.*
- *Uit de woonstcontrole blijkt niet dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft.*
- X** *Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:*
  - ***kan niet bewijzen dat ze 1 jaar onafgebroken samengewoond hebben.***
  - ***kan niet bewijzen dat ze elkaar 2 jaar kennen met 3 ontmoetingen van 45 dagen in die twee jaar.***
- *Het recht op verblijf wordt geweigerd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om reden van openbare orde of nationale veiligheid :*
- *Het recht op verblijf wordt geweigerd om redenen van volksgezondheid:“*

## 2. Rechtspleging

2.1 Artikel 39/72, juncto artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

*“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”* De verwerende partij heeft in casu geen nota met opmerkingen toegestuurd.

2.2 Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek in de repliekmemorie daartoe van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

## 3. Onderzoek van het beroep

3.1 Verzoeker voert in een enig middel de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur aan, meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker stelt dat hij samen met zijn partner steeds de instructies gevolgd heeft dewelke hem door het “kwestieuze gemeentebestuur” werden gegeven. Hij heeft steeds de nodige documenten toegevoegd zoals hem werd gevraagd. Thans wordt een beslissing genomen met als motivering dat het bewijs niet kan worden geleverd dat verzoeker en zijn partner 1 jaar onafgebroken samengewoond hebben of elkaar 2 jaar kennen met ontmoetingen van 45 dagen in die twee jaar. Verzoeker wijst erop dat hij en zijn partner dit bewijs wel degelijk kunnen leveren aangezien zij elkaar reeds verschillende jaren kennen. Verzoeker voegt in bijlage een aantal stukken toe. Verzoeker stelt dan ook dat in de gegeven omstandigheden de overheid één en ondeelbaar is, zodoende dat de schending van de zorgvuldigheidsplicht vaststaat nu de overheid in haar verzoek tot het bijbrengen van ontbrekende stukken op zijn minst niet zorgvuldig is geweest door verzoeker onvolledige informatie te verschaffen. Verzoeker stelt dat hij erop kon vertrouwen dat de overheid hem de juiste en volledige informatie zou verschaffen en benadrukt dat hij steeds heeft bijgebracht wat van hem verlangd werd. Indien hem dit was verzocht, had hij ook het bewijs van samenwoning van 1 jaar of het bewijs van 2 jaar van regelmatige ontmoetingen bijgebracht.

Verzoeker stelt dat de Belgische staat bovendien onzorgvuldig onderzoek geleverd heeft met betrekking tot het humanitaire aspect in zijn verblijfssituatie. Hij wijst erop dat hij thans reeds is tewerkgesteld. Verzoeker wijst erop dat de staatssecretaris de plicht heeft zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding en geval per geval moet kijken naar de concrete omstandigheden van de zaak. Verzoeker wijst verder nog op rechtsleer en rechtspraak waarbij een theoretische uiteenzetting wordt gegeven van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2 Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Verzoeker heeft op 5 juni 2009 een aanvraag ingediend tot verblijf op grond van artikel 40ter juncto 40bis van de Vreemdelingenwet, in functie van zijn duurzame relatie met een Belg. Dit artikel luidt als volgt:

*“ § 1. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de familieleden van de burger van de Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.*

*§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :*

*(...)*

*2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een **geregistreerd partnerschap** heeft gesloten, **voorzover** het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon;*

*(...)*

*De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, **de criteria inzake de stabiele relatie** tussen de partners, bedoeld in 2°. De minimumleeftijd van de twee partners bedoeld in 2° wordt teruggebracht tot 18 jaar, wanneer zij het bewijs leveren dat zij voor de aankomst in het Rijk van de vreemdeling die vervoegd wordt, reeds tenminste een jaar samengewoond hebben.”*

Het Koninklijk Besluit van 7 mei 2008 tot vaststelling van bepaalde uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt in een tweede hoofdstuk de criteria inzake het stabiel karakter van de relatie tussen de partners bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

*Artikel 3: Het stabiel karakter van de relatie wordt aangetoond in de volgende gevallen:*

*1° indien de partners bewijzen dat zij gedurende minstens 1 jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond;*

*2° indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden, dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;*

*3° indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.*

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 5 juni 2009 samen met mevr. W.G. van Belgische nationaliteit een verklaring van wettelijke samenwoning aflegden bij het stadsbestuur van Aalst. Dezelfde dag dient verzoeker een aanvraag in tot verblijf in functie van zijn duurzame relatie. Uit het administratief dossier blijkt dat de aanvraag vermeldt dat een verzoek om een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als partner duurzame relatie wordt aangevraagd. Dat er een bewijs van bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband werd bewezen met een samenlevingscontract, dat er daarnaast een geboorteakte en een verbintenis tot ten laste neming wordt neergelegd. Vervolgens vermeldt de aanvraag: *“Hij/zij wordt verzocht binnen de drie maanden, ten laatste op 04/09/2009, de volgende documenten over leggen: - bewijzen dat ze elkaar drie jaar kennen; - regelmatige contacten”*.

Het administratief dossier bevat daarnaast een verslag van de wijkagent van 23 juni 2009, een verslag van samenwoning gezamenlijke vestiging van 25 augustus 2009, een echtscheidingsvonnis van verzoeker van de rechtbank van Veles van 29 mei 2008, met vertaling en een vertaling van een uittreksel uit de registers van de burgerlijke stand van verzoeker.

Nergens uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker na zijn aanvraag en vóór 4 september 2009, zoals hem uitdrukkelijk werd gevraagd bij zijn aanvraag, bijkomende bewijzen heeft ingediend met betrekking tot zijn relatie, met name dat ze elkaar drie jaar kennen en regelmatige contacten hadden. Verzoeker geeft overigens zelf aan dat hij geen bijkomende bewijzen heeft geleverd, daar dit hem niet gevraagd zou zijn. Uit bovenstaande blijkt evenwel dat verzoeker zich vergist en dat hem wel degelijk uitdrukkelijk en schriftelijk gevraagd werd bewijzen aan te brengen dat hij zijn partner reeds drie jaar kent en meerdere malen heeft ontmoet. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat verweerder niet zorgvuldig te werk is gegaan. Verzoeker voegt nog een aantal bewijzen toe bij zijn verzoekschrift, doch hij heeft nagelaten deze bewijzen aan verweerder ter kennis te brengen vóór de bestreden beslissing is genomen. Het kan verweerder aldus niet ten kwade worden geduid hiermee geen rekening te hebben gehouden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij bij de beoordeling van het zorgvuldigheidsbeginsel niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 17 januari 2007, nr. 166.860, RvS 7 december 2001, nr. 101.624). Tevens wenst de Raad er op te wijzen dat hij in het kader van zijn annulatiebevoegdheid enkel rekening kan houden met de stukken die aan de verwerende partij gekend waren op het ogenblik van het nemen van de beslissing.

Waar verzoeker aanvoert dat verweerder tevens onzorgvuldig te werk is gegaan doordat hij geen rekening hield met het humanitaire aspect van verzoekers verblijfssituatie en met het feit dat hij thans tewerkgesteld is, stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier vooreerst niet blijkt dat verzoeker verweerder op de hoogte heeft gebracht van het feit dat hij is tewerkgesteld. Tevens wijst de Raad erop dat verzoeker een aanvraag indiende op grond van artikel 40bis juncto 40ter van de Vreemdelingenwet zoals hierboven reeds werd uiteengezet en dat verzoeker aldus dient aan te tonen aan de voorwaarden van deze artikelen te voldoen. Verzoeker heeft zelf nagelaten het hem gevraagde bewijs bij te brengen. Deze motivering volstaat om de beslissing te schragen. Voor het verkrijgen van een verblijf om humanitaire redenen voorziet de wet een geëigende procedure.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN